

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 159. Concilium Frisingense in Germania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Præposito Ecclesiæ S. Theclæ repetiit Sæcul. XV.
 Codicem ritus Ambrosiani ejus custodiæ A. C. 1440.
 concreditum, nec non in festo Natalis
 Domini rem divinam Romano ritu in Al-
 tati majori celebrari curavit. Vix Cives
 rem compererant, cum protinus tumul-
 tum excitare, ad Cardinalis ædes cum
 facibus turmatim convolare, & vivum sese
 eum combusturos ingeminare, nisi Co-
 dicem restitueret. Hisce territus Car-
 dinalis, se e fenestra demisit, ac altera
 die Mediolano discessit, firmiter statuens
 se nunquam amplius eo reversurum, quod
 & factum: tertio quippe abhinc anno su-
 premum diem suum clausit, nonagenario
 major. Ex quibus colligere licet, quan-
 to zelo Mediolanenses suos ritus, eorum-
 que auctorem S. Ambrosium venerentur.

§. CLIX.

Concilium Frisingense in Germania.

Hoc item anno in Germania celebra- *Labb. Col-*
 tum reperitur Concilium Frisingen- *lest. Conc. to.*
 se, quod Nicodemus de Scala ejusdem *13. p. 1283.*
 urbis Episcopus, ac ex Familia Veronen-
 sium Optimatum ortus convocaverat.
 Historicorum testimonio compertum ha-
 bemus, ab eodem Nicodemo Joannem
 Nothum de Bavaria ex consensu Martini
 V. Sede episcopali deturbatum fuisse.
 Porro in hac Synodo viginti sex condi-

Sæcul. XV. ta fuere decreta. In primo prohibetur
 A.C. 1440. ne quis de cetero alienæ diœcesis, seu ignotus
 etiam peregrinus Clericus ad Sacramentorum administrationem, vel alias ad regimen Ecclesiæ admittatur, nisi desuper literis Episcopi Frisingensis, aut ejus Vicarii patentibus fuerit munitus. II. Judices Ecclesiastici sui muneris admonentur. III. Inhibet Synodus Judicibus sæcularibus, ne quemquam clericum ad iudicium forense trahant, aut quemdam eorum coram se experiri cogant, sub pœna excommunicationis. IV. Iisdem Clericis præcipit, ut honeste, clericaliter & devote se exhibeant, tabernas non intrent, nisi in itinere consistant, modesto habitu incedant, in suæ habitacionis domo cauponam non erigant, a crapula & ebrietate abstineant, & hoc sub pœna suspensionis a perceptione fructuum beneficiorum. V. Innovat decretum Basileensis Synodi de Clericis Concupinariis. VI. Mandat, ut Clerici in suis beneficiis personaliter resideant. VII. Prohibet, ne incompatibilia de jure beneficia retineant, nisi aliud sibi fuerit indultum. VIII. Statuit, ut de cetero nullus recipiatur in Canonicum &c., nisi vacaverit præbenda, quæ illi, qui assumitur, assignetur. IX. Vetat alienationem bonorum ecclesiasticorum. X. Inhibet Clericis, ne suspensos patibulo, decollatos, vel alios qualitercunque per sententiam morti traditos, vel in tormentis,

Sæcul. XV
A.C. 1440.

omnia sine luminibus celebrare, aut hostiam ante consecrationem in altum elevare præsumat, ne adorando hostiam non consecratam populum idololatriam committere contingat. Innovabatur itidem statutum Concilii Provincialis Salisburgensis, quo cautum erat, ne quis prædicare, aut docere præsumeret, quod Sacerdos in mortali peccato existens non possit conficere corpus Christi, seu sic ligatus non possit dissolvere: Præterea publicantur Indulgentiæ ab Eugenio IV. Papa in festo Corporis Christi concessæ: In decreto XVII. forma Baptismi, & unctiones præscribuntur. XVIII. Præcipitur, ut secundum constitutionem Lateranensis Concilii Eucharistia, Chrisma, & Oleum sanctum sub fidei custodia conserventur, & Sacramentum Eucharistiæ singulis mensibus ad minus semel renovetur; mappæ, palæ, corporalia, & alia vestimenta divino cultui deputata mundæ & nitida conserventur. XIX. Feruntur statuta contra eos, qui clandestina contrahunt matrimonia, & singulis cujuscunque conditionis personis interdicitur, ne ejusmodi occultis matrimoniis intersint. XX. Corriguntur ea, quæ Simoniam sapiunt, & prohibetur, ne quisquam pro bono spirituali paciscatur, aut exigat pecuniam vel aliquod aliud æquivalens; in quem finem innovatur Constitutio Concilii Constantiensis contra hoc vitium

vitium emanata. XXI. Præcipitur, quod *Sæcul. XV.*
Judei non permittantur fœnerari, nec uti *A. G. 1440.*
famulis Christianis, eisdemque injungitur,
 ut in die Pentecostes fenestras & ostia
 clausa teneant tota die; in diebus autem la-
 mentationis, & Dominicæ Passionis in pu-
 blicum minime prodeant; item, cum saluta-
 ris Hostia ad infirmos deportatur, caveant,
 ne contra Christianam fidem, beatam Virgi-
 nem, vel alios Sanctos contumeliosa verba
 proferant; nullus quoque Christianus cum
 eis balnari, aut medicinas ab eis capere
 præsumat. XXII. Damnantur Usuræ
 cum Usurariis. XXIII. Providetur secu-
 ritati Ecclesiasticorum. XXIV. Prohi-
 bentur Confessarii, ne a casibus Sedi A-
 postolicæ aut Episcopo reservatis absol-
 vant; præscribitur forma absolutionis, &
 ulterior mentio fit de Confessione; tan-
 dem etiam prohibentur abusus Quæsto-
 rum. XXV. Inhibetur omnibus, ne quem-
 quam Clericum vel Laicum pro culpa vel
 contumacia excommunicent, sine scriptis, &
 monitione canonica non præmissa, aliisque
 de necessitate juris observandis & obser-
 vatis formulis, itemque innovatur Decre-
 tum Concilii Basileensis, quod incipit:
Ad vitanda scandala. Denique in vigesi-
 mo sexto decreto præcipitur publicatio
 horum statutorum, quæ taliter acta ac
 conclusa fuere die Veneris secunda men-
 sis Septembris anno millesimo quadrin-
 gento-

Sæcul. XV. gentesimo quadragesimo. Dupinus in sua
 A.C. 1441. Historia Sæculi decimi quinti nullam hu-
 jus Synodi mentionem nobis reliquit.

§. CLX.

*Jacobitarum accessus ad Synodum
Florentinam.*

ANNI hujus millesimi quadingentesimi
 quadragesimi primi exordia unione
 atque concordia Jacobinorum seu Jaco-
 bitarum cum Ecclesia Romana nobilita-
 ta fuere. Elapso jam anno die duodecima
 Septembris Joannes eorum Patriarcha
 ad Eugenium Papam literas dedit, per
 Andream monasterii S. Antonii Abbatem
 delatas, in quibus ad illam Pontificis e-
 pistolam, qua Patriarcham ad Florentinam
 Synodum vocaverat, respondit. Excusa-
 bat in iis suam a Concilio absentiam,
 obtendens infirmam valetudinem, atque
 paupertatem; nihilominus tamen se ve-
 nerabilem quemdam fratrem suum, mo-
 rum integritate, & doctrinæ præstans-
 tia commendandum ablegasse agebat, eo
 consilio, ut vices suas ageret. Hujus
 Patriarchæ Legatus in quadam Congre-
 gatione, cui Eugenius Papa præerat, ho-
 norifice exceptus, legationis suæ causam
 Syro idiomate exponebat, cujus oratio
 primum Italice, dein latine reddita, in
 acta Concilii fuit relata. Tribuebat Pa-
 triar-